

இனிமையான குழந்தைகளே, இந்த உலகம் துக்கமானதாகும், இதன் மீதான மோகத்தை அழித்தவராக (நஷ்டமோகா) ஆகுங்கள். புதிய உலகத்தை நினைவு செய்யுங்கள், புத்தியோகத்தை இந்த உலகத்திலிருந்து நீக்கி புதிய உலகத்தின் மீது செலுத்துங்கள்.

கேள்வி : கிருஷ்ணபுரிக்கு செல்வதற்காக குழந்தைகளாகிய நீங்கள் என்ன ஏற்பாடு செய்கின்றீர்கள் மற்றும் செய்ய வைக்கின்றீர்கள்?

பதில்- கிருஷ்ணபுரிக்கு செல்வதற்காக இந்த கடைசி பிறவியில் அனைத்து விகாரங்களையும் விட்டு விட்டு தூய்மையாக வேண்டும் மற்றும் மற்றவர்களையும் தூய்மையாக்க வேண்டும். தூய்மையாவது தான் துக்க தாமத்திலிருந்து சுகதாமம் செல்வதற்கான ஏற்பாடு ஆகும். இது அமுக்கான உலகம் இதிலிருந்து புத்தியை நீக்கி விட்டால், புதிய சத்யுலக உலகத்திற்கு சென்று விடுவோம் என்ற செய்தியை நீங்கள் அனைவருக்கும் சொல்லுங்கள்.

பாடல்- எனக்கு உதவி அளிப்பவரே,,,,

ஓம்சாந்தி. இந்தப் பாடலில் குழந்தைகள் பாபா என்று சொல்கிறார்கள். குழந்தைகளினுடைய புத்தி எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையிடம் சென்று விடுகிறது. குழந்தைகளுக்கு இப்போது சுகம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, அதாவது சுகதாமத்திற்கான வழி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தந்தை சொர்க்கத்தின் 21 பிறவிகளுக்கான சுகத்தை கொடுக்க வந்திருக்கிறார். இந்த சுகத்தை அடைவதற்காக சுயம் தந்தை வந்து படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த உலகம் அதாவது இத்தனை மனிதர்கள் அவர்கள் எதையும் கொடுக்க முடியாது என்று புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவர்கள் அனைவரும் படைப்பாகும். ஒருவருக்கொருவர் சகோதர-சகோதரிகள் ஆவர். ஆக படைப்பு ஒருவர் மற்றொருவருக்கு எப்படி சுகம் கொடுக்க முடியும்? சுகத்தின் ஆஸ்தி கொடுப்பவர் கண்டிப்பாக படைப்பவராகிய தந்தை ஒருவராகத் தான் இருப்பார் அல்லவா? இந்த உலகத்தில் சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய மனிதர்கள் யாரும் கிடையாது. சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வள்ளல், சத்கதியில் வள்ளல் ஒரு சத்குரு மட்டும் தான். இப்போது எப்படிப்பட்ட சுகத்தைக் கேட்கின்றார்கள்? சொர்க்கத்தில் நிறைய சுகம் இருந்தது மற்றும் இப்போது நரகத்தில் துக்கமாக இருக்கிறது என்பதையே அனைவரும் மறந்து விட்டனர். ஆக அனைத்து குழந்தைகள் மீதும் எஜமானருக்கு இரக்கம் இருக்கிறது. உலகத்தின் எஜமானரை நிறைய பேர் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், ஆனால் அவர் (தந்தை) யார்? அவரிடமிருந்து என்ன கிடைக்கிறது? போன்ற எதுவுமே தெரிவதில்லை. எஜமானரிடமிருந்து நமக்கு துக்கம் கிடைக்கிறது என்பதல்ல. அவரை (தந்தையை) நினைவு செய்வதே சுகம், சாந்தி அடைவதற்காக தான். பக்தர்கள் பிராப்திக்காக பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள். துக்கமாக இருக்கிறார்கள் ஆகையினால் தான் சுகம், சாந்திக்காக நினைவு செய்கிறார்கள். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட சுகத்தை கொடுக்கக்கூடியவர் ஒருவர் தான் ஆவார். மற்றபடி எல்லைக்குட்பட்ட அல்பகால சுகத்தை ஒருவர் மற்றொருவருக்கு கொடுத்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அது ஒன்றும் பெரிய விசயம் அல்ல. பக்தர்கள் அனைவரும் ஒரு பகவானை அழைக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக பகவான் அனைவரையும் விட பெரியவர் ஆவார். அவருடைய மகிமை மிக உயர்ந்தது. ஆக மிகவும் சுகம் கொடுக்கக்கூடியவராக இருக்கிறார். தந்தை ஒருபோதும் குழந்தைகளுக்கு அதாவது உலகத்திற்கு துக்கம் கொடுக்க முடியாது. நான் துக்கம் கொடுப்பதற்காகவா உலகத்தைக் படைக்கின்றேன்? என்பதையே சிந்தனை செய்யுங்கள் என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். நான் படைப்பதே சுகம் கொடுப்பதற்காகத் தான், ஆனால் இந்த நாடகம் சுகம் துக்கத்திற்கானதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனிதர்கள் எவ்வளவு துக்கமாக இருக்கிறார்கள். புதிய உலகம் புதிய படைப்பு உருவாகும்போது அதில் சுகம் ஏற்படுகிறது என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். பழைய உலகத்தில் துக்கம் ஏற்படுகிறது. அனைத்தும் பழையதாக உளுத்துப் போனதாக ஆகி விடுகிறது. முதலில் நான் படைக்கக்கூடிய உலகத்தை சதோபிரதானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் அனைத்து மனிதர்களும் எவ்வளவு சுகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த தர்மம் இப்போது மறைந்து விட்ட காரணத்தினால் யாருடைய புத்தியிலும் இல்லை.

புதிய உலகம் சத்யுகம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். இப்போது பழைய உலகமாக இருப்பதால் தந்தை புதிய உலகத்தை படைக்கட்டும் என்று ஆசை வைக்கிறார்கள். முதலில் புதிய உலகத்தில் புதிய படைப்பில் மிகக் குறைந்த பேர் இருந்தார்கள், மற்றும் மிக சுகமாக இருந்தார்கள்.

அந்த சுகங்களுக்கு எல்லையே கிடையாது. அதன் பெயரே சொர்க்கம், வைகுண்டம் மற்றும் புதிய உலகம். ஆக கண்டிப்பாக அதில் புதிய மனிதர்கள் இருப்பார்கள். கண்டிப்பாக அந்த தேவி தேவதைகளின் இராஜ்யத்தை நான் தான் படைத்திருப்பேன் அல்லவா! கலியுகத்தில் ஒரு இராஜா கூட இல்லை. அனைவரும் ஒன்றுமில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிறகு ஒரேடியாக சத்யுகத்தில் தேவி-தேவதைகளின் இராஜ்யம் எங்கிருந்து வந்தது? இந்த உலகம் எப்படி மாறியது? ஆனால் அனைவருடைய புத்தியும் மிகவும் மோசமடைந்து விட்டது. எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். அவர் தான் சுகம் துக்கத்தை கொடுக்கின்றார் என்று மனிதர்கள் எஜமானர் மீது தோஷம் (புழி) போட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் எங்களுக்கு வந்து சுகம், சாந்தி கொடுங்கள், எங்களை இனிமையான வீட்டிற்கு அழைத்து செல்லுங்கள் என்று ஈஸ்வரனைத் தான் நினைவு செய்கிறார்கள். மீண்டும் கண்டிப்பாக பாகத்தை நடப்பார்கள் அல்லவா? கலியுகத்திற்கு பிறகு கண்டிப்பாக சத்யுகம் வர வேண்டும். மனிதர்கள் இராவணனுடைய வழியில் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமத் என்பது உயர்ந்த வழியாகும். பாபா சொல்கிறார் - நான் சகஜ இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுக்கின்றேன். நான் கீதையின் சுலோகம் எதையும் பாடுவதில்லை, நீங்களும் பாடுவதில்லை. தந்தை வந்து கீதை கற்றுக் கொடுப்பாரா என்ன? நானோ சகஜ இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுக்கிறேன். பள்ளிக்கூடத்தில் பாடல், கவிதைகளை சொல்வார்களா என்ன? பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பு கற்றுத் தரப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நான் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று பாபாவும் சொல்கிறார். என்னோடு வேறு யாரும் புத்தியோகம் ஈடுபடுத்துவதில்லை. அனைவரும் என்னை மறந்து விட்டார்கள். இப்படி மறப்பது கூட நாடகத்தில் பதிவாகி இருக்கிறது. நான் வந்து பிறகு நினைவு படுத்துகின்றேன். நான் உங்களுடைய தந்தை ஆவேன். நிராகாரமான இறைவன் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆக நீங்கள் கூட நிராகாரமான குழந்தைகள். நிராகார ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இங்கே நடப்பை நடக்க வருகின்றீர்கள். அனைத்து நிராகார ஆத்மாக்களின் வசிப்பிடம், நிராகார உலகம் (பரந்தாமம்) ஆகும். அது உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தது. இது சாகார உலகம் பிறகு ஆகார உலகம் (சூட்சும வதனம்) மற்றும் அந்த நிராகார உலகம் அனைத்துக்கும் மேலே மூன்றாவது மாடியில் உள்ளது. தந்தை முன்னால் வந்து குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கிறார். நாம் கூட அங்கே வசிக்கக்கூடியவர்கள் ஆவோம். புதிய உலகமாக இருந்தபோது அங்கே ஒரு தர்மம் இருந்தது. அதை சொர்க்கம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தந்தையை சொர்க்கத்தை படைக்கக்கூடிய இறைத்தந்தை என்று சொல்லப்படுகிறது. கலியுகம் கம்சபுரி ஆகும், சத்யுகம் கிருஷ்ணபுரி ஆகும். ஆக நீங்கள் இப்போது கிருஷ்ணபுரிக்கு போக விரும்புகிறீர்களா என்று கேளுங்கள்? நீங்கள் கிருஷ்ணபுரிக்கு செல்ல விரும்புகின்றீர்கள் என்றால் தூய்மையாகுங்கள். துக்கதாமத்திலிருந்து சுகதாமத்திற்குச் செல்வதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடுகளை செய்து கொண்டிருக்கிறோம், அதுபோல நீங்களும் செய்யுங்கள். அதற்காக கண்டிப்பாக விகாரங்களை விட வேண்டியிருக்கும். இது அனைவருடைய கடைசிப் பிறவியாகும். அனைவரும் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். 5000 வருடங்களுக்கு முன்பு இந்த மகாபாரத சண்டை நடக்கவில்லையா என்ன? நீங்கள் மறந்து விட்டீர்களா? அந்த சண்டையில் அனைத்து தர்மங்களும் அழிந்து ஒரு தர்மம் ஸ்தாபனை ஆனது. சத்யுகத்தில் தேவி-தேவதைகள் இருந்தார்கள். கலியுகத்தில் அவர்கள் கிடையாது. இப்போது இராவண இராஜ்யம் ஆகும். அசுர மனிதர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை மீண்டும் தேவதையாக்க வேண்டும். அதற்காக அசுர உலகத்தில் தந்தை வர வேண்டுமா? அல்லது தெய்வீக உலகத்தில் தந்தை வர வேண்டுமா? அல்லது இரண்டிற்குமிடையே சங்கம யுகத்தில் வருவாரா? பாடலும் இருக்கிறது - கல்ப கல்பத்திற்கும் கல்பத்தின் சங்கம யுகத்தில் நான் வருகின்றேன். தந்தை நமக்கு இப்படி புரிய வைக்கிறார், நாம் அவருடைய ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். நான் வழிகாட்டியாகிய குழந்தைகளாகிய உங்களை திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் என்னை காலனுக்கெல்லாம் காலன் என்றும் சொல்கிறார்கள். கல்பத்திற்கு முன்பும் மகாபாரத சண்டை ஏற்பட்டது, அதன் மூலம் சொர்க்கத்தின் வாசல் திறந்தது. ஆனால் தேவி-தேவதைகள் மட்டும் சென்றார்கள், அனைவரும் அங்கு செல்ல முடியவில்லை. மற்றபடி அனைவரும் சாந்திதாமத்திற்கு சென்றார்கள். நான் நிர்வாண தாமத்தின் எஜமானர் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்ல வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் இராவணனுடைய சங்கிலிகளில் கட்டுண்டு இருக்கும் விகாரிகள். மிக அழுக்கான அசுர குணம் உடையவர்கள். காம விகாரம் நம்பர் ஒன் அழுக்காகும். பிறகு கோபம், பேராசை போன்றவை வரிசைக்கிரமமான அழுக்குகளாகும். ஆக முழு உலகத்தின் மீது மோகத்தை அழித்தவராக ஆக வேண்டும். அப்போது தான் சொர்க்கத்திற்குப் போக முடியும். எப்படி சாகார தந்தை எல்லைக்குட்பட்ட வீடு கட்டும்போது அதில் புத்தி ஈடுபட்டு விடுகிறது,

குழந்தைகள் சொல்கிறார்கள் - அப்பா இதில் இப்படி கட்டுங்கள், நல்ல வீடாக உருவாக்குங்கள். அதுபோல எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை சொல்கிறார் - நான் உங்களுக்காக புதிய உலகம் சொர்க்கத்தை எவ்வளவு அழகாக உருவாக்குகின்றேன். ஆக உங்களது புத்தியோகம் பழைய உலகத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட வேண்டும். இங்கே என்ன இருக்கிறது? உடலும் பழையது ஆத்மாவிலும் துருபடிந்திருக்கிறது. நீங்கள் யோகத்தில் இருக்கும் போது தான் அந்த துரு நீங்கும், ஞானமும் தாரணை ஆகும். இந்த தந்தை பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் அல்லவா? ஹே குழந்தைகளே, ஆத்மாக்களாகிய அனைவரும் என்னுடைய படைப்பு. ஆத்மா என்ற ரூபத்தில் சகோதர-சகோதரர்கள். இப்போது நீங்கள் அனைவரும் என்னுடன் திரும்பி வர வேண்டும். இப்போது அனைவரும் தமோபிரதானம் ஆகி விட்டீர்கள். இராவண இராஜ்யம் அல்லவா! இராவண இராஜ்யம் எப்போதிலிருந்து ஆரம்பம் ஆனது என்று முதலில் நீங்கள் தெரியாமல் இருந்தீர்கள். சத்யுகத்தில் 16 கலைகள், பிறகு 14 கலைகளாக குறைகிறது. ஒரேடியாக 2 கலைகள் குறைந்து விடுகிறது என்பதல்ல மெது மெதுவாக கீழே இறங்குகிறார்கள். இப்போது எந்த கலையும் இல்லை. முழுமையான கிரகணம் பிடித்து விட்டது. ஆகையால் பாபா சொல்கிறார் - தானம் கொடுத்தால் கிரகணம் நீங்கும். 5 விகாரங்களின் தானம் கொடுத்து விடுங்கள், மேலும் எந்த பாவமும் செய்யாமல் இருங்கள். பாரதவாசிகள் இராவணனை எரிக்கிறார்கள். ஆக கண்டிப்பாக இராவணனுடைய இராஜ்யமாக இருக்கிறது. ஆனால் இராவண இராஜ்யம் என்று எதை சொல்லப்படுகிறது இராம இராஜ்யம் என்று எதை சொல்லப்படுகிறது என்பது கூட தெரிவதில்லை. இராம இராஜ்யம் ஏற்பட்டும், புதிய பாரதம் ஏற்பட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் புதிய பாரதம் புதிய உலகம் எப்போது ஏற்படுகிறது என்று தெரிவதில்லை. அனைவரும் சுடுகாட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சத்யுக மரம் கண்களுக்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே தேவதைகள் யாருமே இல்லை. ஆக தந்தை வந்து இவை அனைத்தையும் புரிய வைக்கிறார். அவர் தான் உங்களுடைய தாய்-தந்தை, ஸ்தூலத்தில் பிறகு இந்த தாய்-தந்தை. நீங்கள் தாயும், தந்தையும் என்று அவரை பாடுகிறீர்கள். சத்யுகத்தில் அப்படி பாட மாட்டீர்கள். அங்கே கிருபை அல்லது இரக்கத்தின் விசயமே கிடையாது. இங்கே தாய்-தந்தையினுடையவராக ஆகி பிறகு தகுதியானவராகவும் ஆக வேண்டும். ஹே பாரதவாசிகளே நீங்கள் மறந்து விட்டீர்கள், தேவதைகளாகிய நீங்கள் எவ்வளவு செல்வந்தவர்களாக இருந்தீர்கள், எவ்வளவு புத்திசாலிகளாக இருந்தீர்கள் என்று பாபா நினைவூட்டுகிறார். இப்போது முட்டாளாக திவாலாக ஆகி விட்டீர்கள் (அனைத்தையும் இழந்து விட்டீர்கள்). இப்படி முட்டாளாக இராவணன் உங்களை ஆக்கி விட்டான். ஆகையினால் தான் இராவணனை எரிக்கிறார்கள். எதிரியின் கொடும்பாவியை உருவாக்கி அதை எரிக்கிறார்கள் அல்லவா! குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எவ்வளவு ஞானம் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஞானத்தைக் கடைவதில்லை (சிந்தனை செய்வதில்லை). புத்தி இங்கும் அங்கும் அலைந்து கொண்டே இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இது போன்ற கருத்துக்களை சொற்பொழிவாற்றும் போது சொல்ல மறந்து விடுகிறார்கள். முழுமையாக புரிய வைப்பதில்லை. பாபா வந்திருக்கிறார், மகாபாரத சண்டை கண் முன்னே இருக்கிறது, அனைவரும் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும், சொர்க்கம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நீங்கள் தந்தையின் செய்தியை கொடுக்க வேண்டும். பாபா சொல்கிறார் - தேகத்தின் கூடவே தேகத்தின் அனைத்து சம்மந்தங்களையும் மறந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள். மற்றபடி இஸ்லாமியர்கள், பௌத்தர்கள் போன்ற அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள் என்று இதை மட்டும் சொல்லக்கூடாது. இதுவோ அனைத்தும் தேகத்தின் தர்மங்களாகும். அனைவருடைய ஆத்மாக்களும் அந்த தந்தையின் குழந்தைகளாகும். இந்த அனைத்து தேகத்தின் தர்மங்களை விட்டு என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். தந்தையின் இந்த செய்தியை கொடுப்பதற்காக நாம் சிவஜெயந்தி கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் பிரம்மா குமார்-குமாரிகள், சிவனின் பேரன்கள் ஆவோம். நமக்கு அவரிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் இராஜ்யம் என்ற ஆஸ்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாபா நமக்கு செய்தி கொடுக்கிறார் - மன்மனா பவ. இந்த யோக அக்னி மூலம் உங்களுடைய பாவ கர்மங்களை விநாசம் செய்யுங்கள். அசரீரி ஆகுங்கள் நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல்போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

1. தேகத்தின் அனைத்து தர்மங்களையும் தன்னை விட்டு அசரீரி ஆத்மா என்று புரிந்து ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். போகம் மற்றும் ஞானத்தின் தாரணை மூலம் ஆத்மாவை தூய்மையாக்க வேண்டும்.
2. தந்தை என்ன ஞானம் கொடுக்கிறாரோ அந்த ஞானத்தைக் கடைந்து அனைவருக்கும் தந்தையின் செய்தி கொடுக்க வேண்டும். புத்தியை அலைய விடக்கூடாது.

வரதானம் : ஒருவரின் நினைவின் மூலம் ஒரே ரசனையின் மன நிலையை உருவாக்கக்கூடிய உயர்ந்த பதவிக்கு அதிகாரி ஆகுக !

ஒரே ரசனையின் மன நிலையை உருவாக்குவதற்காக ஒருவரின் நினைவில் நிலைத்திருங்கள். ஒருவருக்குப் பதிலாக இன்னொருவர் யாரேனும் நினைவிற்கு வந்தால் ஒரே ரசனைக்கு பதிலாக பல ரசனையின் மனநிலை ஏற்பட்டு விடும். எந்த நேரத்தில் மற்ற ஏதேனும் ரசனை உங்களை கவர்ந்திழுக்கிறதோ அந்த நேரம் உங்களுடைய கடைசி நேரமாக வந்து விட்டால் உயர்ந்த பதவி கிடைக்க முடியாது. ஆகையால் ஒவ்வொரு விநாடியிலும் கவனம் வையுங்கள். எப்போதும் ஒருவர் என்ற பாடத்தை உறுதி படுத்துங்கள். ஒரு தந்தை, சங்கமயுகம் என்ற ஒரே நேரம் மற்றும் ஒரே ரசனையின் மன நிலையில் இருக்க வேண்டும். அப்போது உயர்ந்த பதவிக்கான அதிகாரம் கிடைத்து விடும்.

கலோகன்: சுத்தமான எண்ணங்கள் என்ற உணவை உண்ணக்கூடியவர் தான் உண்மையிலும் உண்மையான வைஷ்ணவர் ஆவார்.